

DÉLMAGYARORSZÁG

Péntek, 1939. I. 13.

KERESZTENY POLITIKAI NAPILAP

XV. évfolyam 10. szám

A paprika-ankét után

Nagy örömmel köszöntjük azt a gondolatot, amelyik a paprika-ankét összehívásában öltött testet. Ennek a városnak a paprika nem fűszere, nem exotikuma, nem híressége, hanem élete és kenyere. Ha mindazt a problémát, ami a paprika körül felmerül, szerencsés kézzel, szerencsés gondolattal a közérdeknek és a jogos magánérdeknek bölcs összeegyeztetésével oldjuk meg, akkor kenyeret adtunk a városnak, életet a termelőnek, kikészítőnek és kereskedőnek s a város egész életét felfrissítjük azzal az erőteljes vértömlesztéssel, amit számára a paprika megfelelő ára és megfelelő forgalma jelent.

A Délmagyarország politikai iránya megváltozott, de annál erősebb az az eltökéltsége, hogy hűségesen akarja szolgálni a szegedi paprikát s mindazokat, akik a paprika termelésével, kikészítésével, vagy forgalombahozatalával foglalkoznak. Büszké vagyunk arra a harcra, amit a szegedi paprika és a szegedi paprikából élők érdekében lefolytattunk s az oknyomozó történelem eszközeivel tudnánk kimutatni, hogy nem jelentéktelen eredményeket tudtunk kiharcolni a szegedi paprika és a szegedi termelők, kikészítők és kereskedők érdekében.

Ezt az őrtállást s ezt a küzdelmet folytatni akarjuk és fogjuk tovább is. Nem tagadjuk meg a kormány segítségének jelentős hatását és eredményét, mert ha az ország minden fogyasztója a felárban külön paprika-adót fizet azért, hogy a szegedi termelők többet kapjanak a paprikáért, mint amennyit a szabad verseny mellett remélhetnek, akkor szegedi szempontból ezt a rendszert kifogásolni nem lehetett. A kérdés azonban az, hogy a mai termelési és értékesítési körülmények között ez a rendszer ad-e a termelőknek annyi segítséget, mint amennyit számukra a forgalom szabadságának helyreállítása jelentene? Ezt a kérdést minden termelési évadban újra és újra meg kell vizsgálni s a mai kötött gazdálkodást fenntartani csak addig szabad, amíg komoly alapja van annak az állításnak, hogy ez a rendszer magasabb eladási árat biztosít a termelőknek, mint amilyenhez a forgalom szabadsága mellett juthatnának.

Nem érdektelen és nem súlytalan jelenség, hogy ma már egyre többen vannak a forgalom szabaddátétele mellett, — azt azonban természetesen senki sem sürgeti, de senki nem is kívánja, hogy a paprikatermelés szabadságát is állítsák vissza. Ebben a kérdésben a termelők akaratát kell döntőnek tartani. A termelőknek meg kell adni azt a jogot, hogy a maguk sorsa felett dönthessenek, ha azt akarják, hogy a forgalom szabad legyen, akkor szabaddá kell tenni a forgalmat, ha pedig a mai állapot fenntartása mellett döntenek, akkor fent kell tartani ezt a rendszert s amennyire mód van rá, — természetesen ez már nemcsak a termelőktől függ, — fel kell emelni ebben az esetben is a beváltási árat.

Nem lehet teljesen figyelmen kívül hagyni a kereskedelem érdekét sem. A kereskedelem a maga okos alkalmazkodási ké-

pességével hozzásimult az új rendszerhez is s a maga tevékenységi körében hasznossá tudta tenni magát. A szegedi termelőknek eddig sem volt semmi bajuk a paprikakereskedőkkel, akik jelentős és hasznos szerepet tölthettek be a szegedi paprika terjesztése és propagálása terén. A városnak az az érdeke, hogy minél több ember folytathasson becsületos munkát, tisztességes kenyérkeresetet s minél több ember legyen minél nagyobb mértékben részt a közterhek viselésében. A paprikatermelőknek és kikészítőknél az az érdekük, hogy termelvényeik a világpiacon kerüljenek, mert minél nagyobb lesz a kereslet, annál magasabbak lesznek az árak s annál nagyobb mennyiség lesz értékesíthető. Ezen a ponton találkozik a termelőnek, kikészítőnek és kereskedőnek érdeke s ez a pont az, ahol városi érdeké válik a paprika-probléma minél okosabb, minél tökéletesebb s a paprikából élők érdekeit szem előtt tartó

megoldása. Természetes az, hogy a paprikatermelőké az elsőség, akiket nyomon követnek a paprikakikészítők, de mindez nem jelenti azt, hogy a paprikakereskedelem szempontjait el szabadna hanyagolni. A gazdasági élet törvényeit jelszavakkal helyettesíteni nem lehet, jelszavak nem dönthetik el a forgalom szabadságának örökös megszüntetését sem. A paprika azoké, akik azt előállítják s ha a paprikatermelők az értékesítés teljes szabadsága mellett szállnának sikra, nem lehet olyan érdek, ami a paprikatermelők egységes akaratát megghusíthatná. De természetesen az első feladat az, hogy a hatóságok hitelesen tudakolják meg: valóban a termelők egyhangú kívánsága-e a régi rend helyreállítása. Mások nevében senki nem beszélhet felhatalmazás nélkül s elsősorban azt kell tudni, mit mondanak, vallanak és akarnak ebben a kérdésben a magyar föld magyar munkásai: a szegedi paprikatermelők.

A kölcsönös bizalom szelleme hatja át a római olasz-angol tanácskozásokat

Ma fogadja a pápa az angol államférfiakat

Róma, január 12. Csütörtökön délelőtt Ciano gróf külügyminiszter és Halifax lord több, mint egyórás megbeszélést folytatott. A megbeszélés után Ciano gróf Mackensen német, később Garzia Conde spanyol nagykövetet fogadta.

Csütörtökön 17 óra 30 perckor kezdődött meg a Venezia-palotában

Mussolini és Chamberlain miniszterelnök második megbeszélése,

amely ötnegyedórát tartott.

Róma, január 12. Chamberlain miniszterelnök és Halifax lord külügyminiszter csütörtökön este 8 órakor az operaház diszeloadásán jelent meg. Ezalkalom-

mal Verdi: Falstaff című operáját adták elő. A diszeloadás után Ciano gróf az Excelsior-szállodában vacsorát adott az angol vendégek tiszteletére.

Páris, január 12. Párisban úgy vélik, hogy az angol-olasz megbeszélésekről érkező első hírek általában kielégítőek. A sajtó római tudósítói utalnak arra, hogy a római megbeszéléseket a megenyhülés és a kölcsönös bizalom szelleme hatja át. A lapok megállapítják, hogy olasz és angol részről egyaránt békeakarat nyilvánult meg.

Róma, január 12. XI. Pius pápa pénteken délben kihallgatáson fogadja Chamberlain miniszterelnököt és Halifax lord külügyminisztert.

A módosított földreform-javaslatot ma nyújtják be a képviselőházban

Az új javaslatot bemutatták a NEP csütörtöki értekezletén

Budapest, január 12. A Nemzeti Egység Pártja csütörtökön este Bárczay Ferenc országos elnök elnöklésével értekezletet tartott. Az értekezleten a szokásos bejelentések után Teleki Mihály gróf földművelésügyi miniszter ismertette a kishaszonbérleti törvényjavaslatnak a kormány által elfogadott végleges szövegét.

Az új javaslat kimondja, hogy legalább évi 100.000 hold földet kell kishaszonbérletekké alakítani és megmarad az a rendelkezés is, hogy a kormánynak két év alatt szerves tervet kell kidolgoznia.

Ujtás az eddigi javaslattal szemben, hogy a nagyobb birtokok igénybevételénél nem az egész területre alkalmazzák a legnagyobb százalékarányt. A kötöttforgalmu birtoknál, zsidóbirtoknál és vállalati birtoknál az első kategória 300—

1500 holdig terjed és már ennél is 30 százalék az igénybevehető terület.

Ezenkívül még több kisebb módosítás történt a javaslaton s az új javaslat alapján kb. 1.700.000 katasztrális hold terület vehető igénybe. Megemlítette még a földművelésügyi miniszter, hogy külföldi állampolgárok kezén 100.000 hold mezőgazdasági terület van és ebből 44.000 hold vehető igénybe az új javaslat értelmében.

Zsidó tulajdonban 326 birtokos kezén 240.000 katasztrális hold van és ebből 72.000 hold vehető igénybe. A zsidó-törvénytervezet rendelkezése alapján ez a terület még növekedni fog. Bejelentette a miniszter, hogy a javaslatot pénteken terjeszti a képviselőház elé. Több hozzászólás és a földművelésügyi miniszter válasza után a párt a javaslatot általánosságban elfogadta.